Lietas Nr. C37082315
Lietas arhīva Nr. C-0136-16/4

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Tukumā 2016.gada 23.martā

Tukuma rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Vancāne
izskatīja rakstveida procesā civillietu Lindorff Oy Latvijas filiāle maza apmēra prasībā pret /pers. A/ un /pers.B/par naudas piedziņu,

konstatēja:

2015.gada 25.martā Tukuma rajona tiesā saņemts Lindorff Oy Latvijas filiāles (turpmāk tekstā – prasītājs) prasības pieteikums maza apmēra prasībā pret /pers. A/ un /pers.B/(turpmāk tekstā – atbildētāji) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 08.03.2011 starp uzņēmumu AS "GE Money" (iepriekšējais nosaukums „/nosaukums/", tagadējais nosaukums /Nosaukums A/ (turpmāk tekstā - Cedents) un prasītāju tika noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kura nosacījumiem prasītājs ieguva prasījuma tiesības uz atbildētāja saistībām ar visām blakus tiesībām.

Prasītājam tika cedēts prasījums pret atbildētāju, kas sastāv no pamatsummas parāda LVL 1465,54 apmērā un procentu parāda LVL 997,23 apmērā. Papildus šīm summām Prasītājs atbilstoši Cesijas līguma 1.2.punktam ir izmantojis savas tiesības aprēķināt līgumsodu un prasa arī līgumsoda samaksu par nokavētiem maksājumiem, kurus atbildētājam bija jāveic saskaņā aizdevuma līguma noteikumiem un atmaksas grafiku.

Atbildētāja/pers. A/ un Cedenta starpā pastāvēja saistība, aizdevums Civillikuma 1934.panta izpratnē, pienākums šo saistību abpusēji pildīt, kā arī prasīt izpildījumu, pamatojoties uz prasības pieteikumam pievienoto un noslēgto Aizdevuma līgumu Nr.1121341224 (turpmāk tekstā - līgums).

Cedents no savas puses līgumu ir izpildījis un ar līguma noslēgšanas dienu izsniedzis atbildētājam naudas aizdevumu.

Prasītājs norāda, ka puses vienojās, ka līdz 25.03.2013. atbildētājs saskaņā ar līgumā norādīto grafiku 60 mēnešu laikā veic atlikušās aizdevuma pamatsummas LVL 1515,00 un aizdevuma lietošanas procentu LVL 1763,62 atmaksu prasītājam. Saskaņā ar līguma grafiku ikmēneša maksājums ir LVL 54,64.

Ņemot vērā to, ka no 2014.gada 1.janvāra Latvijas Republikas nacionālā valūta ir *euro*, visas summas latos tika konvertētas *euro* piemērojot oficiālo kursu EUR 1 = LVL 0,702804.

Diemžēl atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi. Šī apstākļa pēc prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī Atbildētājs ir parādā naudas summas, ko prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja.

Atbildētājam, neveicot apmaksu, ir sācies nokavējums, un tā sekas, pamatojoties uz līguma noteikumiem, paredz prasītājam tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu 10 % apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu. Tādējādi prasītājs saskaņā ar līguma noteikumiem aprēķina un no atbildētāja pieprasa līgumsodu EUR 409,24 apmērā.

Prasītājs norāda, ka /pers.B/ parāda sakarā ir galvinieks.

Saskaņā ar Civillikuma 1692. pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Tādējādi aizdevuma līguma saistība ir pastiprināta ar prasības pieteikumam pievienoto galvojuma līgumu, ko cedents noslēdzis ar galvinieku. Tā ietvaros galvinieks galvo par galvenā parādnieka saistībām ar cedentu kā pats parādnieks, ietverot arī visus blakus prasījumus. Galvojums pēc savas būtības ir saistību tiesību pastiprinājuma veids, jo ar galvojumu ir saprotamas līgumiskas saistības, ar kurām trešā persona –galvinieks uzņemas atbildēt kreditoram par citas personas parāda saistībām, tomēr neatsvabinot parādnieku no viņa parāda. Prasītājs pamatojies uz Civillikuma 1692., 11696., 1698., 1702. pantu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. un 1759. pantiem prasītājs uzskata, ka ir pamats piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus EUR 241,03 apmērā par laika periodu no 26.03.2013 līdz 16.03.2015.

Prasītāja norāda, ka faktiski līdzšinējā atbildētāja bezdarbība liecina par to, ka viņš saistības pildīt labprātīgi nevēlas, tādējādi prasītājs ir spiests savas tiesības aizsargāt tiesā.

Prasītājs, uzskata, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 195. pantam apmierināms arī lūgums apstiprināt prasītājā tiesības saņemt procentus 6%, gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasītājs pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1651., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1793., 1801., 1828. 1838., 1943.pantu. Civilprocesa likuma 195.pantu lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no galvinieka par labu prasītājam:

- galveno parādu EUR 2036,90 apmērā;
- aizdevuma lietošanas procentus EUR 1418,93 apmērā;
- likumiskos procentus EUR 241,03;
- līgumsodu EUR 409,24 apmērā;
- tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 398,98 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus - EUR 7,83.

Lūdz apstiprināt prasītāja tiesības saņemt procentus 6% gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasītājs paziņo, ka pirms vēršanās tiesā nav izmantojis mediāciju.

Prasītājs norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Atbildētājiem atbilstoši Civilprocesa likuma 250.$^{21}$panta noteikumiem, 2015.gada 31.martā prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa ierakstītā vēstulē nosūtīti uz deklarēto dzīves vietu ar lūgumu 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas iesniegt Tukuma rajona tiesā rakstveida paskaidrojumus.

Atbildētāji paskaidrojumus par prasību tiesai nav snieguši.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.panta noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta otrās daļas noteikumiem, paskaidrojuma nesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai. Pie minētiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka atbildētājiem par prasību ir paziņots pienācīgā veidā un lieta izskatāma rakstveida procesā.

Civilprocesa likuma 250.[25] panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22]panta pirmo daļu, pusēm izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Pārbaudījusi un novērtējusi rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Tiesa no rakstveida pierādījumiem lietā konstatē turpmāk norādīto.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, un saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. No lietas materiālos esošā 2011.gada 8.marta Cesijas līguma Nr. 01/11 LIND izraksta (lietas 16.lapa) redzams, ka cedents AS /Nosaukums B/ cedē cesionāram Lindorff Oy, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Lindorff Oy Latvijas filiāle, un cesionārs pieņem prasījumus, kas radušies cedenta veiktās komercdarbības rezultātā. No Cesijas līguma pielikuma Nr.01/11LIND (lietas 17.lapa) redzams, ka cedētas prasījuma tiesības saistībā ar cedenta noslēgto aizdevuma līgumu Nr.1121341224 ar /pers. A/.

No rakstveida pierādījumiem konstatējams, ka 2008.gada 17.martā starp cedentu un /pers. A/ noslēgts Aizdevuma līgums Nr. Nr.1121341224 (lietas 13.-14.lapa), līdz ar to pusēm vienai pret otru ir radušās noteiktas saistības. Aizdevuma Līguma Nr.1121341224 termiņš 60 mēneši, līdz 2013.gada 25.martam. Līgumsods paredzēts Līguma 5.1.punktā. Kā arī no līguma satura konstatējams, ka puses vienojušās par konkrētu maksājamo procentu apmēru par aizdevuma izmantošanu.

Tiesa konstatē, ka lieta nesatur pierādījumus, ka atbildētājs /pers. A/ būtu izpildījis savas saistības saskaņā ar aizdevuma līgumu. /pers. A/ savas saistības nav apstrīdējis.

Pierādījumi par saistības daļēju vai pilnīgu izpildi no atbildētāja nav saņemti.

Prasība ir pamatota uz likumu, jo saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu līdzējam izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš aizņēmies.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1720.pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts un, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tiesa secina, ka šai gadījumā prasītājam ir tiesības prasīt kā parāda piedziņu, tā arī līgumsoda un līgumisko un likumisko procentu piedziņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Civillikuma 1756.pantā ir noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu, bet 1757.pants paredz, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta otro un ceturto daļu, likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā. Procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Vadoties no prasības pieteikumā iekļautā aprēķina un parāda aprēķina (lietas 10.-12.lapa) konstatējams, ka līgumiskie procenti par aizdevuma lietošanu EUR 1418,93 apmērā aprēķināti par laika periodu no 25.11.2009. līdz 25.02.2011., bet likumiskie procenti EUR 241,03 apmērā aprēķināti par laika periodu no 26.03.2013. līdz 16.03.2015. (līdz prasības pieteikuma sagatavošanas dienai). Atbildētāji nav apstrīdējuši prasītāja veiktos aprēķinus.

Tiesai nav pamata apšaubīt veiktos aprēķinus.

Atbilstoši aizdevuma līguma noteikumiem puses vienojušās par līgumsodu 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu, tādēļ prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu 409,24 EUR apmērā par laika periodu no 26.09.2008. līdz 26.03.2013.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pamets, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā), bet šā likuma 1720.pants noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam saistību neizpildes gadījumā. Saskaņā ar Civillikuma 1724.[1] panta noteikumiem, tiesas kompetencē ietilpst izvērtēt piemērotā līgumsoda samērīgumu.

Civillikuma 1717.pantā noteikts, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam un tā apmēru nosaka līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Tomēr, atbilstoši jau stabili noteiktai tiesu praksei, atzīstams, ka līgumsods ir aprobežots arī ar citiem noteikumiem un taisnīguma principu, līdz ar ko tiesai ir tiesības, un pat pienākums piešķirto līgumsodu samazināt, ja tas ir atzīstams par nesamērīgu.

Tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.maija spriedumā Nr. SKC-212 pausto atziņu, ka līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu

atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstama soda samērīguma princips.

Izskatāmās lietas ietvaros, prasītājs aprēķinājis atbildētājam līgumsodu kas lielāks par pamatparādu, ko tiesa atzīst kā nesamērīgu un netaisnīgu. Papildus tiesa ņem vērā, ka likumdevējs ar 2014.gada 1.janvāri ir paredzējis līgumsodu par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) aprobežot ar 10% no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Šāda likuma normas iestrādne norāda uz to, ka likumdevējs ir atzinis par taisnīgu līgumsodu, kas nepārsniedz 10 % no pamatparāda.

Pamatojoties uz augstāk izklāstītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka kopējais līgumsoda apmērs, kas piemērojams atbildētājam, ierobežojams ar 10% no nesamaksātā pamatparāda, līdz ar ko līgumsoda apmērs nosakāms 203,69 EUR apmērā, bet prasība daļā par līgumsoda 205,55 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma.

Atbildētāja/pers. A/ saistības izriet no 2008.gada 17.marta Galvojuma līguma Nr.GA1121341224 (lietas 15.lapa).

Civillikuma 1692.pants nosaka, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņa parāda. Arī tas, ka galvinieks uzņēmies saistības pret kreditoru kā pats parādnieks, nenozīmē, ka galvinieks un galvenais parādnieks atbild solidāri. Saskaņā ar Civillikuma 1672.pantu solidāras saistības nodibina ar līgumu, testamentu vai likumu. Tiesa nekonstatē, ka konkrētajā gadījumā aizņēmējs un galvinieks būtu savā starpā noslēguši līgumu par solidāru atbildību pret kreditoru par aizņēmēja parādu.

No Aizdevuma līguma redzams, ka naudas aizņēmējs šajā gadījumā ir /pers. A/, bet atbildētājs /pers.B/ aizdevumu nav saņēmis un tāpēc nav uzskatāms par kopparādnieku.

No Civillikuma 1692.pantā sniegtās definīcijas izriet, ka galvojums ir ar līgumu uzņemta akcesora saistība, kura pastāv blakus kādai citai saistībai (galvenajai saistībai). Līdz ar to galvinieku nevar atzīt par kopparādnieku un attiecībā pret viņu piemērot solidāro atbildību.

Tādējādi tiesa secina, ka prasība pret atbildētāju /pers.B/ ir pamatota un apmierināma.

Taču šajā gadījumā galvojums nerada solidāru saistību, galvenais parādnieks un galvinieks nav uzskatāmi par solidāriem atbildētājiem, līdz ar to nav tiesiski pareizi noteikt viņiem solidāru atbildību.

Atbilstoši Eiropas Savienības Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumam par Latvijas uzņemšanu eiro zonā ar 2014. gada 1.janvāri un Euro ieviešanas kārtības likuma 6.panta otrās daļas un 7.panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētājas piedzenamās summas konvertējamas *euro*. Euro ieviešanas kārtības likuma 4. pantā noteikts, ka sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6. pantā noteiktos noapaļošanas principus. Atbilstoši minētajam Eiropas Savienības Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumam par Latvijas uzņemšanu eirozonā neatsaucami fiksētais pārejas kurss no lata uz *euro* ir 1 EUR=0,702804.

Tiesa konstatē, ka prasītājs korekti konvertējis latos norādītās summas uz *euro*.

Prasītājs lūdzis apstiprināt prasītāja tiesības saņemt procentus 6% gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, taču jāievēro, ka procentus kopā ar piespriesto galveno parādu neskaita, bet spriedumā norāda atsevišķi. Tāda īpatnība izskaidrojama ar to, ka arī pēc sprieduma taisīšanas turpinās procentu pieaugums, kas aprēķināms no galvenā parāda, bet nevis no kopējās piespriestās summas. Prasītāja tiesības saņemt procentus, kā norādīts minētā pantā, turpinās līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad atbildētāja mantu pārdod izsolē. Tomēr jāņem vērā, ka, iestājoties Civillikuma 1763.pantā norādītajiem apstākļiem, procentu pieaugums var apstāties ātrāk *(skatīt: Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. – Rīga: TNA, 2006 – 290. - 291. lpp).*

Ievērojot iepriekš minēto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu un Civillikuma 1765.pantu, prasītājam ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no neatmaksātās parāda pamatsummas, nepārsniedzot pamatparāda apmēru. Ceļot prasību, prasītājs vērsies tiesā savu tiesību aizsardzībai. Tiesa secina, ka prasītājam ir tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas 2016.gada 23.marta līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantā minētos procentu pieauguma aprobežojumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tā kā prasība apmierināma daļēji un piedzenamā summa kopā ir 3900,55 *euro*, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 390,76 *euro*. No atbildētāja par labu prasītājai piedzenami arī prasītājas samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,83 *euro*, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir izdevumi, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta noteikumiem atbildētājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 37., 42.-44., 97., 190.-193., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantiem, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Lindorff Oy Latvijas filiālei, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, galveno parādu 2036,90 EUR, aizdevuma lietošanas procentus 1418,93 EUR par laika periodu no 25.11.2008. līdz 25.02.2011., likumiskos procentus 241,03 EUR par laika periodu 26.03.2013. līdz 16.03.2015., līgumsodu 203,69 EUR un tiesas izdevumus 398,59 EUR, kopā 4299,14 EUR (četri tūkstoši divi simti deviņdesmit deviņi *euro* un 14 centi).

Piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. A/, piedzīt no /pers.B/, personas kods /personas kods/, par labu Lindorff Oy Latvijas filiālei, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, galveno parādu 2036,90 EUR, aizdevuma lietošanas procentus 1418,93 EUR par laika periodu no 25.11.2008. līdz 25.02.2011., likumiskos procentus 241,03 EUR par laika periodu 26.03.2013. līdz 16.03.2015., līgumsodu 203,69 EUR un tiesas izdevumus 398,59 EUR, kopā 4299,14 EUR (četri tūkstoši divi simti deviņdesmit deviņi *euro* un 14 centi).

Samaksa veicama: kredītiestāde: Nordea Bank AB Latvijas filiāle, kods: NDEALV2X, maksājuma saņēmējs: Lindorff Oy Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, konta Nr./konta numurs/.

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda 205,55 EUR apmērā piedziņu.

Noteikt Lindorff Oy Latvijas filiāles tiesības saņemt no /pers. A/ vai, piedziņas neiespējamības gadījumā - no /pers.B/, likumiskos procentus 6% gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas 2016.gada 23.marta līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantā minētos procentu pieauguma aprobežojumus.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 6.aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese A.Vancāne